

Sygn. akt IV CSK 39/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku A.W.
przy uczestnictwie Gminy S.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lutego 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 22 listopada 2005 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wnioskodawczyni A.W., wnosząc od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 listopada 2005 r. skargę kasacyjną, opartą na podstawie naruszenia art. 228 § 2 k.p.c., art. 628⁸ § 2 i 3 k.p.c. oraz art. 28 k.p.a., domagała się przyjęcia skargi do rozpoznania, jako oczywiście uzasadnionej, ze względu na naruszenie tych przepisów.

Badając dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawie niniejszej, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z treści art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c., jednym z zasadniczych i niezbędnych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz jego uzasadnienie. Uzasadnienie takiego wniosku powinno nawiązywać do okoliczności opisanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., gdyż jedynie wtedy, gdy okoliczności te w danej sprawie występują, Sąd Najwyższy obowiązany jest przyjąć skargę kasacyjną do rozpoznania (por. m. in. postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 135). Wydanie takiego rozstrzygnięcia nie może nastąpić bez podjęcia przez skarżącego próby wykazania, że okoliczności te w rzeczywistości zachodzą, gdyż nie jest rolą Sądu Najwyższego samodzielne doszukiwanie się ich w zastępstwie skarżącego. Ograniczenie się do wskazania jednej z przesłanek, które zostały określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. nie jest równoznaczne ze spełnieniem obowiązku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Uzasadnienie takie powinno bowiem także obejmować przedstawienie argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania, że powołana przesłanka istotnie w sprawie zachodzi. W tym zakresie za niewystarczające należy uznać odwołanie się do podstaw skargi kasacyjnej bądź ich uzasadnienia, gdyż, jak to już zostało wielokrotnie powiedziane w orzecznictwie, wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz przytoczenia i uzasadnienia jej podstaw nie mogą być ze sobą utożsamiane. Każde z tych wymagań powinno być więc spełnione samodzielnie i niezależnie (por. np. zachowujące nadal aktualność postanowienie SN z dnia 3 grudnia 2003 r., I CK 421/03, Prok. i Pr. 2004, nr 2, poz. 38).

W sprawie niniejszej wnioskodawczyni stwierdziła w swej skardze, że naruszenie wskazanych w ramach jej podstaw „przepisów postępowania czyni skargę kasacyjną oczywiście uzasadnioną”, nawiązując w ten sposób do przesłanki określonej w art. art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Poprzestając na tym stwierdzeniu, skarżąca nie podjęła się uzasadnienia swego stanowiska. W skardze brak jest odrębnego, jurydycznego wyводу, w którym skarżąca wyjaśniałaby szczegółowo w czym - jej zdaniem - przejawia się ta oczywistość. Prowadzi to do konkluzji, iż skarga kasacyjna w sprawie niniejszej nie zawiera odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Skargę tę, biorąc pod uwagę treść art. 398⁶ § 2 k.p.c., należy zatem uznać za dotkniętą nieusuwalnym brakiem i z tego względu odrzucić (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., skoro nie uczynił tego Sąd drugiej instancji.